

ORKESTRERING AF TV-DEBATTER

Af Mie Femø Nielsen (Københavns Universitet)

Tv-debatter er rige på identitetskonstruktion, retoriske strategier og meget andet. Her vil jeg imidlertid fokusere på den orkestrering, værten kan foretage. Jeg ser altså i denne artikel bort fra producerorkestreringen. Arbejdet bygger på John Heritages forskning i spørgsmålsdesign (Sachs, Schegloff & Jefferson 1974, Greatbatch 1988, Clayman 1988, Heritage 1995 og 2000a), Ian Hutchbys analyse af radiodebatprogrammer (Hutchby 1996), og på Erving Goffmans og Steven Claymans forskning i footing og neutralisme (Goffman 1981, Clayman 1992). Jeg foreslår en model for de allokerede eller selvvalgte talepositioner i debatter. Mine data er danske tv-debatter, fra Rigets Tilstand over toppolitikerduelleer til de danske versioner af Ricki Lake. Debatter er naturligvis mange ting: rundbordsdiskussioner, dueller, paneldebatter (m/u spørgsmål fra publikum), publikumsdiskussionsprogrammer eller 'retssal'. Indtil videre ser mine pointer imidlertid ud til at kunne appliceres på alle typer med en vært.

Spørgsmålsdesign og tildelt taleposition

Ved hjælp af spørgsmålsdesign kan en bestemt taleposition blive allokeret en debattør eller en interviewperson. Værten kan vælge og skabe den plads, som gæsten eller IE skal udfylde. Dette kan gøres på flere måder. Jeg opererer med følgende grundlæggende 'talepositioner':

Grundlæggende positioner i debatter

1. position : Fremsætte (et synspunkt)
2. position : Opponere (et synspunkt)
3. position : Forsvare (et synspunkt)

I det følgende vil jeg vise et eksempel på hver af de tre forskellige talepositioner. De er alle fra samme debat om automatiske fotofartfælder. I det første skaber værten en 1. posi-

tions slot:

Ex 1 Rigets Tilstand: Fartovervågning¹

Vært: Hva-, hva ↑var din ø:h- hvad var din øh reak↑tion,
Ma:Hrm.

Jah, den var ikk særlig positiv i hvert falde,
↑Først får man bøden
det kan man sådan øh set er(.)kende
menøh man kan jo ikk se hvem der er i bilen ↑udover

Vært: nej,

Ma:å så har man jo lidt å spekulere over
hvis man er jaloux,
ikk,

Vært: ja?

(.)

Jar ved ikk,

↑Birtha,
sidder her ved siden af-

De:t ↑dig
der sidder i ↓bilen.

Hva:, hva: tænkt ↑du
da >du kom hjem
å du fik at vide
å der var kommet< sådan et brev

Kv:Det rysted mar sån set lidt, ikk?

fordi jeg føler mar ikk ↑selv som en syn↓der,
jar har bare ↓fu↑lgt trafikken på Frederikssundsvej ((fortsæt-
ter))

Billede 1 Vært og konsekvens eksperter (fartsynder og bilejer/vognmand)

I det andet eksempel ser vi en debattør blive tildelt en 2. positions slot:

¹ Data i denne artikel stammer forskellige steder fra. Ex 2, 3, 7, 8, 9 og 10 er udskrevet af Rune Stilling, Michael Riis og Tina Høeg, ex 1 og 4 er udskrevet af mig, og ex 5 og 6 er udskrevet af Anne Bremmelgaard. Efterfølgende har jeg modificeret nogle af udskrifterne fra ovenstående personer.

Ex 2 Rigets Tilstand: Fartovervågning; 2:35-56

Vært: [Inge] Dahl Sørensen[en]?

Auken: [og] det ↑hjælper det her.
(0.8)

Vært: ø:h ((kuglepen slås mod bordet))

Margrete Auken si:r

↑a,

det er ↑kun dem

(0.3)

ø[h hh der begår]=

Auken: [()]

Vært: =noget ulovligt

(0.2)

[der bliver overvåget,]

Auken: [>det er det også kun<]

Billede 2, 3 Rigets Tilstand: Fotofartfælder, Inge Dahl Sørensen

I det tredje eksempel ses en debattør blive tildelt en 3. positions slot:

Ex 3 Rigets Tilstand, Fartovervågning; 1:1-10

Vært: [der er kun én der kan bestemme] hvad der sker ↓her,

Publ.: [()]

Vært: det er mig.=godaften Margrethe ↑Auk[en .h]h ø:h

Auken: [godaften]

Vært: >du er politiker. hvor langt skal vi gå i den udvikling< at
staten ↑over[våger og] staten har ret.=

Billede 4, 5 Værten og Margrethe Auken

Det er *ikke* et spørgsmål om kronologi, og det er just min pointe her. Det andet eksempel forekom faktisk lige før det tredje eksempel.

Ikke bare værten kan designe og allokere bestemte talepositioner for deltagerne. Deltagerne kan også skabe særlige talepositioner for hinanden. Og de kan skabe særlige talepositioner for værten. Det sidste kan være en invitation (eller en fælde) til værten til at forlade det neutralistiske stade. Lad os se et eksempel på en 3. positions turn blive allokeret til en debattør af en af tilhørerne. Dette spørgsmål bringer et helt nyt emne op i debatten. Det er det første spørgsmål fra denne tilhører til denne paneldeltager (Bostrup).

Ex 4 Lorry, Folketingsvalg 1998

Publ.: mm=jar ↑har et spørgsmål til Anne Bostrup=jar hedder Michael Rahbek Andersen,=>jar stemmer på venstre på onsdag<, (0.4) ø:h jar ↑hørt Margrethe ↑Auken, (.) ↑hun sagde i ø:h f- (.) i nyhederne forleden dag at hun e- (.) mener ikk at ↑SF ska gå ind for højere straffe ti:l voldsmand'ne, (0.5) ↑så vil jeg bare lige sp- spørge dar ø:h skal vi for↑gylde vores ↑voldsmand eller ska vi ↓straf dem,

Hun bliver ikke bedt om at udtrykke et standpunkt, hvad der ville have været ækvivalent med at bringe hende i første position. Hun bliver ikke bedt om at opponere mod et synspunkt, hvad der ville have været ækvivalent med at bringe hende i anden position. Hun

bliver bedt om at forsvare et synspunkt fremsat af en af hendes partifæller, som hun deler synspunkt med.

Den teknik, der bliver brugt for at bringe hende i den position, er at citere et synspunkt, som hun er enig i, og opponere mod dette synspunkt. Første del af gjort som et footingskift til partifællen. Den sidste del er gjort som et retorisk spørgsmål, der også fungerer som et spørgsmål til hende. Den taleposition hun bliver tildelt er at forsvare det citerede synspunkt, og dermed er hun bragt i 1. position. På den måde kan en debattør blive tildelt en 3. positions tur i selve begyndelsen af debatten om et spørgsmål, altså blive bragt i forsvarsposition fra starten. Dette gøres via spørgsmålsdesign alene.

En fjerde position?

Muligvis er der brug for at operere med en fjerde position, når man vil beskrive debatters forløb. Denne position kalder jeg indtil videre blot for 'andet'.

Debatpositioner

1. position : Fremsætte (et synspunkt)
2. position : Opponere (et synspunkt)
3. position : Forsvare (et synspunkt)
4. position: 'Andet'

Fjerde position har jeg haft brug for at definere, fordi der i mine data ind i mellem bliver skabt et slot for en debattør, hvor vedkommende bliver bragt i en position, hvor noget andet end at fremsætte, opponere mod eller forsvare synspunkter bliver gjort relevant. Dette ses blandt andet, når værten skaber en plads for at komme med en undskyldning eller en anerkendelse, fx ved at sanktionere en debattør for hendes opførsel i debatten eller ved ligefrem at skælde hende ud. De ture, der anbringes i fjerde position, tilhører ikke nødvendigvis samme kategori.

Den fjerde position ser ud til, at den ikke bliver taget, hvis den bliver tildelt forinden af værten, i det mindste ikke i mine data, men debattørerne indtager den af og til frivilligt. Altså: man vil ikke komme med en undskyldning, hvis man bliver irettesat for sin opførsel i debatten, men man kan godt finde på at undskylde adfærden, hvis man ikke er blevet bedt om det. Nu har jeg endnu ikke kigget synderlig meget på disse ture, men man kan se

deltagerne tage dem, lige før værten anbringer dem i den, som om de kunne se det komme.

Partiturmodellen

For at visualisere de forskellige talepositioner kunne man anvende dette partitur:

Pos. 4	O			O	
Pos. 3		O		O	O
Pos. 2			O		
Pos. 1	O		O	O	O

Fig. 1 Partiturmodellen

Ligheden med et nodepartitur er årsagen til, at jeg kalder den for partiturmodellen. Vi har her første position, anden position, tredje position og også fjerde position.

Hvad jeg finder nyttigt ved denne model er, at den gør det lettere at se, hvordan deltagerne kan blive tildelt forskellige positioner. Det kan man gøre ved at give de respektive deltagere hvert sit symbol, fx en trekant, et snabel-a, eller hvad man nu kan finde på.

Pos. 4					2	
Pos. 3		2		2	2	®
Pos. 2				Ø		
Pos. 1	@	@	@	Ø	@	®

Fig. 2 Partitur modellen: Forskellige personer kan tildeles forskellige positioner

At deltagerne får forskellige talevilkår gennem de positioner, de indbydes til at indtage, er ikke ualmindeligt. Det skete fx i en af de vigtigste debatter for nylig, topmødet på TV2 mellem Anders Fogh Rasmussen og Poul Nyrup Rasmussen under valgkampen i november 2001. Det var den af de to dueller, der havde det højeste seertal, og her fik Fogh de mest favorable talepositioner tildelt. Jeg påstår naturligvis ikke, at det var derfor, han vandt valget. Og rimeligheden eller det modsatte af dette valgresultat er heller ikke mit

ærinde her. Pointen er, at der foregår en del på mikroniveauet i interaktionen, og den mundtlige side af den offentlige debat fortjener større opmærksomhed.

Lad os se en enkelt udveksling fra deldebatten om sundhed. Det følgende spørgsmål stilles til Nyrup, hvor værten tildeler ham en 3. positionstur.

Billede 6, 7 TV2 Topmøde, Vært og Nyrup

Ex 5 TV2-duel, Folketingsvalg 2001; 11:17-18

Vært: ↑hvorfør (.) ↑er det (.) så galt
at >den lille mand< får penge fra staten
til at la^r sar operere
>for eksempel i ↑udlandet<
(.)
og dermed ↑osse skåner den danske ↑venteliste,

Nyrup besvarer dette og i slutningen af dette svar bliver ordet givet til Anders Fogh Rasmussen, daværende leder af oppositionen:

Billede 8, 9 Værten stiller spørgsmål til Fogh

Ex 6 TV2-duel, Folketingsvalg 2001; 11:24-31

Nyrup: ((...)) jeg kan ikke forstå simpelthen hvad det er der driver Venstre til at sige nu skal vi investere i nogle private sygehuse i stedet for at sige lad os dog koncentrere kræfterne om de nioghalvfems procent af vores sygehusvæsen som skal som skal redde det her=

Vært: =>men ↑det handler jo< om sund konkurrence
>vil du sige Anders Fog
ikke sandt<

Fogh: ja jeg=

Nyrup: =ja, hvis jeg ↑lige må gøre det færdigt,
[det handler]

Vært: [>så skal det vær]e kort<

Her bliver Fogh ikke alene tildelt en 2. positions tur, han får også hjælp af værten til hvad han kan sige. Men det er designet som et tag-question, så rent formelt er værten ikke biased.

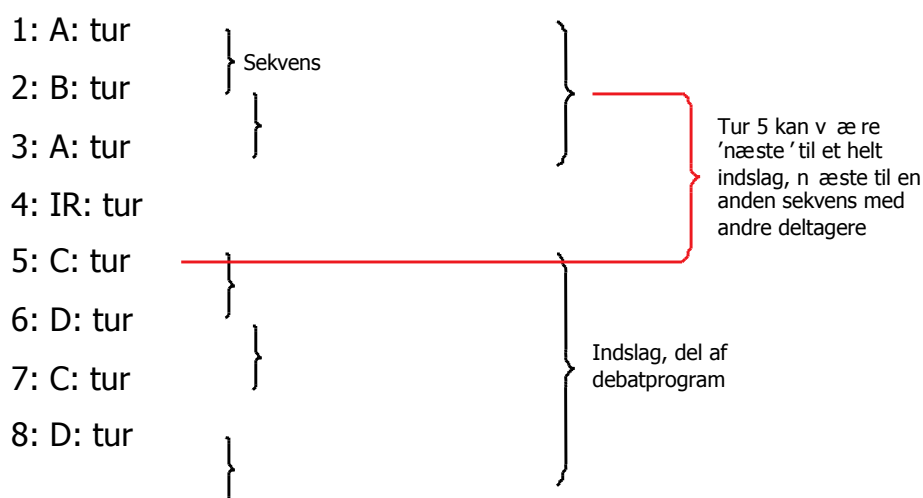
Samarbejde om tildelt position

Naturligvis kan deltagerne i en debat gøre andet end at udfylde den plads, der er blevet skabt for dem. Selvfølgelig er det et valg, om de vil samarbejde eller ikke samarbejde eller måske ligefrem modarbejde. Det faktum, at en person er blevet allokeret en bestemt slot, betyder ikke, at han eller hun ikke kan udfylde en anden slot. Men det kan være problematisk. Hvis der fx er blevet skabt en forklaringsplads (Antaki 1994) for en deltager, og denne ikke leverer en forklaring, så kan vedkommende fremstå som undvigende. Og hvis en person tildeles en 3. positions slot, dvs. bliver bedt om at forsvare sig, og han eller hun gør noget andet, kan det opfattes som undvigelse og måske endda at vedkommende *ikke er i stand til* at forsvare sig.

Taleposition og sekventialitet

Noget andet, der gør billedet mere komplekst, er spørgsmålet om sekventialitet. En taletur produceret af en debattør i en debat er nogen gange ikke kun en respons på det forudgående spørgsmål; det kan fungere som en respons på noget, der er foregået tidligere i udsendelsen (eller endnu tidligere, uden for programmet). Det kan være en respons på et helt indslag, det kan respondere på en hel sekvens med andre debattører.

Partiturmodellen - og sekventialitet

Mie Fem ø Nielsen, MUDS, okt 2002

Fig. 3 Sekventialitet

Som et eksempel på det vil jeg i det følgende vise et uddrag af en debat fra 1997 om lesbiske og enliges ret til offentligt finansieret kunstig befrugtning. Det var lige inden en ny lov trådte i kraft, hvor det blev gjort illegalt for læger at hjælpe lesbiske med kunstig befrugtning.

Det første indslag i programmet var et interview med et lesbisk par, der gjorde de et stort arbejde for at konstruere sig selv som 'normale, almindelige og ansvarlige'.

Billede 10, 11 Vært interviewer konsekvens eksperter (lesbisk par)

Senere i udsendelsen bliver Brian Mikkelsen, sundhedsordfører for Det konservative Folkeparti, spurgt, om han kan fortælle det lesbiske par, hvad der er galt med dem.

Billede 12, 13 Vært interviewer Brian Mikkelsen

Ex 7 Rigets Tilstand: Kunstig befrugtning; 7:234-236

Host: Brian Mikkelsen,
du er kon↑servativ,
du er jo varm fortaler for den
lov.
.hhh ka du forklare? (.)
°Annemette og Lena°
hva det er der er galt med dem?,

Det er en invitation til at udfylde en 2. positions slot, og det er let gjort af Mikkelsen. Første del af flerenhedsspørgsmålet “Brian Mikkelsen, du er kon↑servativ, du er jo varm fortaler for den lov.” beskæftiger sig med at stadfæste fakta, der introducerer ham og hans ståsted for publikum. Fortsættelsen “.hhh ka du forklare? (.)°Annemette og Lena°” lægger op til at Mikkelsen skal forklare det lesbiske par noget, og givet at vi lige har fået introduceret, at Mikkelsen er varm fortaler for den lov, så gøres det relevant, at det er dét, han skal forklare. Det ligner indtil nu en invitation til at udfylde en 1. position. Men fortsættelsen “hvad det er der er galt med dem?,” ændrer det til en invitation til at udfylde en anden position. Det er således en plads, der er let at udfylde. Her er hvad han svarede:

Ex 8 Rigets Tilstand: Kunstig befrugtning; 7:234-268

Vært: Brian Mikkelsen,
du er kon↑servativ,
du er jo varm fortaler for den
lov.

.hhh ka du forklare? (.)
 °Annemette og Lena°
 hva det er der er galt med dem?,
 BM: (0.2)
 Selvfølgelig kan jeg det.
 .hhh altså
 (0.4)
 man laver en lov,
 (0.4)
 fordi man bekymrer sig om børnene.
 (0.5)
 Lena og Annemette ska nok ↑klare sig=
 =det ska andre i samme situation selvfølgelig ↑også gøre,
 .hh men man må tænke på børnenes tarv,
 (0.3)
 deres mulighed,er,
 .h og børn har brug for en far og en mor,
 (0.7)
har nogle identiteter,
 nogle roller de har at forholde sig til.
 .hh altså (0.2) kvinderne [der skal ↓nok klare sig],
 ((fortsætter))

Den udfyldte plads er ikke attraktiv at udfylde; det er skadeligt for ham, for man har lige inden set det lesbiske par, som så sympatiske ud. Han bliver da også ved med at reparere på det, han først responderede på, at han “selvfølgelig” godt kunne forklare dem, hvad der var galt med dem. Igen og igen pointerer han, at der skam ikke er noget galt med dem:

Ex 9 Rigets Tilstand: Kunstig befrugtning; 16:529-537

BM:=som-som politikere til at ↑sørge for og beskytte børnenes interesser.
 .hh >vi skal ↑ikk ↑beskytte ↑de ↑voksnes ↑interesser,
 ↑Annemette ↑og ↑Lena ↑ser ↑smadder ↑sunde ↑ud
 ↑og ↑dejlige ↑ud,
 og de får et fantastisk godt liv.<
 .hh men det er ↑børnenes interesser
 >vi skal beskytte.<
 (0.3)
 ↑de klarer sig fantastisk godt,
 det er søde ↑piger

Gentagne gange i dette indslag forsikrer han om, hvordan de to kvinder nok skal klare sig, og hvor søde og sunde de er. Dette (forstyrrende) arbejde blev gjort relevant af, at han blev inviteret/lokket til at fortælle, hvad der var galt med dem.

Modifikation af modellen

Partiturmodellen kan ikke forklare alt, hvad der foregår i en debat. Der er også en indbygget kompleksitet i data, der gør, at det ikke er så let igen, som modellen umiddelbart kunne tyde på. Der viser sig således et behov for at skelne mellem 'lag' af taleposition.

I det følgende uddrag bevæger værten sig fra at interviewe det lesbiske par til at åbne debatten mellem to politikere. Lone Møller har sammen med nogle andre politikere rejst et modforslag til loven, som forsvarer de enlige og de lesbiske rettigheder. I sit åbnings spørgsmål til hende refererer værten til dette og spørger hende, om hun er ude på at skabe en ny samfundsklasse af faderløse børn. Umiddelbart ser hans spørgsmål dermed ud til at sætte hende i 3. position, at hun bringes til at forsvare sig:

Billede 14, 15 Vært interviewer Lone Møller

Ex 10 Rigets Tilstand: Kunstig befrugtning; 6:193-205

Vært: godt foreløbig tak.

.hhh og ↑velkommen

te (.) ↑dig

Lone Møller

fra Socialdemokratiet

.hh øhm

(2.0)

du øhh er jo gået imod den lov.

som star- som træder i kraft her første oktober,

og som begrænser enlige og lesbiskes ret

[til kunstig]

LM: [(rømmer sig)]

Vært: befrugtning

.hh >er det fordi du vil være med til< o:g, skabe et samfund med en ny klasse

a:f ↑faderløse børn?,

Man kan imidlertid argumentere for, at dette spørgsmål er et retorisk spørgsmål. Han gør brug af en 'extreme case formulation' (Pomerantz 1986) ved at spørge hende, om hun er ude på at "skabe et samfund med en ny klasse af ↑faderløse børn". Dermed gøres de potentielle konsekvenser så grotesk ekstreme, at det ligner det retoriske greb 'reductio ad absurdum'. Møller lader da også til at opfatte spørgsmål som et retorisk spørgsmål, her nærmere bestemt en proforma opposition, eftersom hun smiler afvæbnende (se billedet) og let affærdiger spørgsmålet og giver sig til at udfylde en 1. position og blot gør rede for sit standpunkt.

Der lader her til at blive skabt en anden type forklaringsplads i dette spørgsmål, end i "kan du forklare"-spørgsmålet. Den ene er mere bekvem at udfylde end den anden, eftersom Møller her bliver *givet en chance for* at forklare sig, mens Mikkelsen blev stillet i en situation, der *afkrævede* en forklaring af ham. Jeg har dog endnu ikke kigget nærmere på sådanne forskellige typer af forklaringspladser. Det vil dog være værd at se på, om et særligt spørgsmålsdesign kombineret med venligt tonefald reelt blot sætter en debattør i 1. position, selv om det umiddelbart ser ud til at sætte vedkommende i 3. position.

De to eksempler er fra samme debat og viser den samme bias, idet den ene side af debatten (for de lesbiskes rettigheder) i begge tilfælde bliver givet bedre vilkår. Sådanne eksempler viser, at det er muligt for værten at være biased, uden at der formelt set er noget at komme efter, fordi han i begge tilfælde holdt sig inden for rammerne af at stille et spørgsmål.

Modellen som grafisk overblik

Hvis partiturmodellen bliver appliceret på en debat giver det mulighed for at give et grafisk overblik over resultaterne af analysen. På den måde bliver mønstre lettere at få øje på (se næste side). Modellen kan designes, så det er muligt at ikke bare at se, hvilke typer af talepositioner deltagerne hver især tildeles, men også om de bliver udfyldt eller ej, hvor mange ture deltagerne får, hvor lange de er, hvordan de inden for hver tur eventuelt skifter mellem forskellige positioner og hvor længe de opholder sig i dem respektivt.

Partiturmodellen appliceret - et muligt næste skridt i analysen
 → Muligt at få overblik over værtsorkestreringen

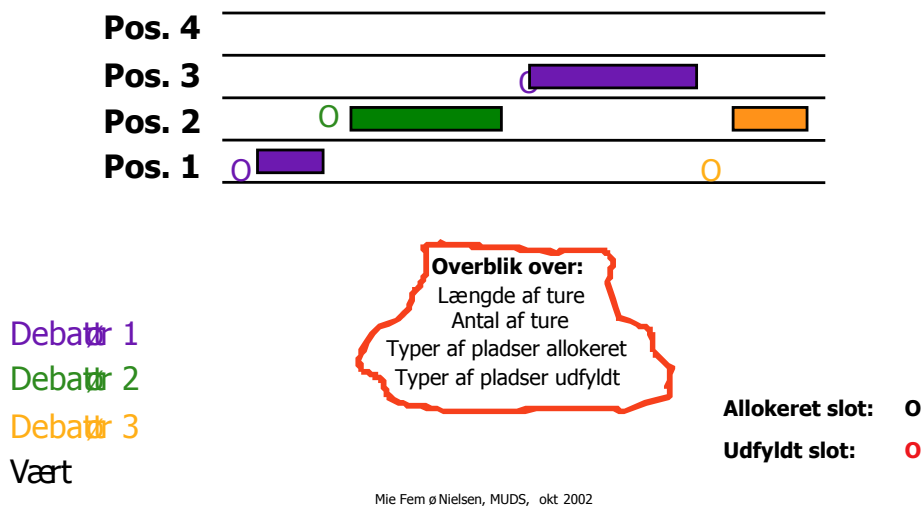

Fig. 4 Partiturmodellen appliceret på data som et muligt næste skridt i analysen

I sig selv behøver det ikke at sige særlig meget om talevilkårene, hvor mange ture folk får, og hvor lange de er. En lang tur behøver ikke at være udtryk for dominans, sådan som det ofte udlægges. Man kan tværtimod blive sat i en uattraktiv taleposition og blive ladet i stikken med ordet, uden hjælp til at slippe af med det. Derfor giver det et mere facetteret billede at inddrage det sekventielle aspekt og handlingsaspektet, herunder turpositioner.

Min analyse af en del af debatten om fotofartfælder er her sat ind i partiturmodellen:

Ex: Trafik Automatiske fotografører (slide 1)

Redskab til at få et overblik over resultatet af tur-for-tur analysen - skal ikke opfattes som en erstatning for regulær sekventiel analyse

Pos. 4											3/4	3/4											3/4	3/4
Pos. 3	3/4			3/4	3/4			2	2			2			2	2	3/4	3/4	3/4			@	3/4	
Pos. 2	3/4	3/4	2	2	3/4	3/4	3/4	3/4	2					3/4	3/4	2	3/4			X	2	X		
Pos. 1			3/4	2	3/4	2	3/4			2	2					3/4			3/4			3/4	3/4	

Udfyldt slot: 0

Debattør 1: Margrethe Auken, politiker, Socialistisk Folkeparti: $\frac{3}{4}$

Debattør 2: Inge Dahl Sørensen, politiker, Venstre: 2

Debattør 3: Pia Kjærsgaard, politiker, Dansk Folkeparti: X

Vært: Reimer Bo Christensen, journalist, TV2: @

Mie Femø Nielsen, MUDSpkt 2002

Fig. 5 Partiturmodellen appliceret på dele af debat (Rigets Tilstand: Fotofartfælder)

Dette for blot at vise, hvordan det vil kunne se ud. Når jeg ikke her fremlægger den bagvedliggende analyse, fungerer det bare som en påstand.

Implikationen

Hvad kan vi udlede af den forudgående diskussion? For det første er det nødvendigt at diskutere og udvikle neutralismebegrebet. Neutralitet er naturligvis en illusion; fra produ-cerside og fra værtside bliver der foretaget mange valg: emne, præmis, vinkel, setting, in-terviewpersoner, kilder osv., der hver især kan give slagside til den ene af to sider i debat-ten. I stedet anvendes begrebet 'neutralisme' (Heritage & Greatbatch 1991). En inter-viewer eller vært kan siges at være neutralistisk, hvis denne begrænser sig selv til at stille spørgsmål, ikke affilierer eller det modsatte med gæsten, og ikke udtrykker egne stand-punkter. Dette begreb er der brug for at udvikle, eller det er nødvendigt at udvikle et tred-jede begreb, udover neutralitet og neutralisme. Ellers kan vi ikke sætte ord på den adfærd, hvor en vært giver forskellige parter eller sider i en debat forskellige talevilkår, men hol-der sig inden for det neutralistiske stade.

For det andet kan man pege på, at partiturmodellen gør det lettere at sammenligne forskellige debatter, lige som det bliver lettere at lave kvalitative såvel som kvantitative analyser af debatter.

For det tredje er det relevant at diskutere journalistisk fairness og at diskutere de identiteter, der konstrueres for deltagerne gennem de talepositioner, de tilbydes. Det er således muligt at fastholde en deltager i en bestemt taleposition. Man kan således se en tendens til at sætte konsekvens eksperter i 1. position og lade dem blive der. Når de gives dette privilegium, kan enkeltsager komme til at styre debatten. De får lov at italesætte 'sandheden om livet'. Dette er særdeles problematisk, især fordi konsekvens eksperterne ofte castes af særinteresser og gives til medierne. Ikke mange gives mulighed for kun at indtage 2. position, men det hænder for journalister-som-eksperter og for kommentatorer. Man kan hævde, at disse er født i denne position. Men kombineret med gatekeeperrollen OG den institutionelle ret til at tildele taleture OG magten til at orkestrere de øvrige deltagers positioner i debatten (som fx vist i denne artikel), så giver det medierne en meget stor magt over samfundsdebatten (se også Femø Nielsen 2000). Ret ofte ses administratorer, ministre, visse særinteresser og visse etniske grupper i 3. position. Det er med til at konstruere en identitet for de pågældende som 'i forsvar', og indikerer dermed, at de nok har/er et problem, siden de hele tiden skal legitimere sig.

For det fjerde og sidste giver modellen en anledning til at drøfte, hvordan den ideelle debat kunne se ud. Hvis det altså er en debat, vi ønsker at deltage i...

Litteratur

- Antaki, Charles 1984: *Explaining and Arguing: The Social Organization of Accounts*, Sage.
- Antaki, Charles & Sue Widdicombe 1998 *Identities in talk*, Sage.
- Clayman, Steven 1988: Displaying Neutrality in Television News Interviews, in: *Social Problems* 35 (4), pp. 115-131
- Clayman, Steven 1992: Footing in the achievement of neutrality: the case of news-interview discourse, in: Paul Drew & John Heritage (eds.): *Talk at work. Interaction in institutional settings*, (Cambridge: Cambridge University Press).
- Goffman, Erving 1981: Footing, in: *Forms of talk*, (Philadelphia: University of Pennsylvania Press), pp. 124-159.
- Greatbatch, David L. 1988: A Turn-taking System for British News Interviews, in: *Language in Society* 17, pp. 401-430.

- Drew, Paul 1992: Contested evidence in courtroom cross-examination: the case of a trial for rape, in: Paul Drew & John Heritage (eds.): *Talk at work. Interaction in institutional settings*, Studies in Interactional Sociolinguistics 8, (Cambridge University Press).
- Femø Nielsen, Mie 2001: *Replik til journalistikken – mikroanalyse af medieinterviewet*, Akademisk Forlag.
- Femø Nielsen, Mie forthc: Partiturmodel, under udgivelse.
- Heritage, John 1985: Analyzing News Interviews: Aspects of the Production of Talk for an Overhearing Audience, in: Teun van Dijk (ed.): *Handbook of Discourse Analysis* Vol. 3, *Discourse and Dialogue*, (London: Academic Press).
- Heritage, John 1995: Turn-taking in the News Interview, upubl. kladde, UCLA.
- Heritage, John 2000: Basic Ground Rules: Takings Turns and ‘Doing’ News Interview Talk, revideret version af upubl. kladde til kap. 4 i upubl. bog, UCLA.
- Heritage, John 2000a: Designing Questions and Setting Agendas in the News Interview, kladde til artikel i: Mie Femø Nielsen & Johs. Wagner: *Broadcast Conversations. Interaction in the Media* (arbejdstitel).
- Heritage, John & David Greatbatch 1991: On the Institutional Character of Institutional Talk: The Case of News Interviews, in: Deirdre Boden & Don Zimmerman (eds.): *Talk and Social Structure: Studies in Ethnomethodology and Conversation Analysis*, (Cambridge: Polity Press).
- Hutchby, Ian 1996: *Confrontation Talk. Arguments, Asymmetries, and Power on Talk Radio*, Lawrence Earlbaum.
- Pomerantz, Anita 1980: Telling My Side: “Limited Access” as a “Fishing” Device, in: *Sociological Inquiry* 50, pp. 186-198.
- Pomerantz, Anita 1986: Extreme case formulations: a way of legitimizing claims, in: *Human Studies* 9, pp. 219-229.
- Sacks, Harvey 1984: On doing “being ordinary”, in: Atkinson, J. Maxwell & Heritage, John (eds.) 1984: *Structures of Social Action. Studies in Conversation Analysis*, Studies in Emotion and Social Interaction (Cambridge University Press), pp. 225-246.
- Sacks, Harvey, Emanuel A. Schegloff & Gail Jefferson 1974. A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation. *Language* 50(4). 696-735.
- Schegloff, Emanuel A. 1995: Sequence Organization, draft of 261 p. for chapter in *Talking in Interaction: An introduction to conversation analysis*, upubl. manus, UCLA.
- Zimmerman, Don 1998: Identity, Context and Interaction, in: Charles Antaki & Sue Widdicombe 1998 *Identities in talk*, Sage.